

I Staden Kjøbenhavn kan den kommunale Indkomstskat ikke uden Indenrigsministerens Samtykke sættes højere end til 2 pCt. af den samlede Skatteindtægt. Saafremt Kommunen i det første Aar ikke faar den fulde Indtægt af de i § 1 nævnte Beløb, bestemmer Indenrigsministeren, til hvilken forholdsvis højere Procent af den samlede Skatteindtægt Indkomstskatten kan sættes for dette Aar. Den i Lov om Omordning af de kommunale Skatter i Kjøbenhavn af 19de Februar 1861 § 16, sidste Punktum, indeholdte Bestemmelse vedbliver i øvrigt at være gældende.

I Kjøbstæderne vil der ved Bestemmelsen af, hvad Byraadet uden Indenrigsministerens Samtykke kan udskrive i samlet Skattebeløb i Henhold til Kjøbstadkommunalloven af 26de Maj 1868 § 20, i de første 3 Aar efter Lovens Ikrafttræden efter den nævnte Ministers nærmere Forskrift være at tage Hensyn til det ifølge § 1 til Kommunen overgaaede Skattebeløb.

Det samme gælder for Amtskommunernes Vedkommende med Hensyn til Bestemmelsen i Landkommunalloven af 6te Juli 1867 § 53, og endvidere for Sognekommunernes Vedkommende med Hensyn til Bestemmelsen i Landkommunallovens § 26 Vitra f., dog saaledes at den nærmere Forskrift her gives af Amtsraadet. Dette er berettiget til efter det paagældende Sogneraads Forslag at forandre det i Henhold til Landkommunallovens § 18 fastsatte Forhold for Ligningen paa Hartkorn og paa Formue og Vejlighed for den tilbagestaaende Del af Treareet.

Sofus Høgsbro.

Bønløkke.